

The International Scientific Association "Science & Genesis"

"SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS 2015"

International scientific and
practical congress

20 February 2015
in Vienna (Austria)

ISBN 978-9-091566-13-8

The European Scientific and Practical Congress “SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS 2015”
Published by order of the Scientific Presidium of the Council of the International Scientific
Association “Science & Genesis”.

Scientific and practical edition: Austria, 20 February 2015. Publishing Center of The International
Scientific Association “Science & Genesis”, Prague, Czech Republic, 2015, Volume 2, p. 214.

“SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS 2015” is a scientific edition, focused upon the academic perspectives of science. While striving for a balance of theory and application, edition is ultimately dedicated to developing theoretical constructs. Its strategies are to invite and encourage offerings from various disciplines; to serve as a forum through which these may interact; and thus to expand frontiers of knowledge in and contribute to the science. In this role, editions both structures and is structured by the research efforts of a multidisciplinary community of scholars.

Benefits to authors

We also provide many author benefits, such as free PDFs, a liberal copyright policy, special discounts on r publications and much more.

Please see our Guide for Authors for information on article submission. If you require any further information or help, please visit our support pages: <http://http://science-genesis.com>

Theses of reports are presented in author’s edition as of international and national legislation on the date of the Congress.

Published in author’s edition. Editorial department is not responsible for the contents.

*Editorial opinion may be different from the views of the authors.
Please, request the editors’ permission to reproduce the content published in the journal.*

ISBN 978-9-091566-13-8

9 789091 566138

© Authors, 2015

VOLUME 2
CONTENT

HUMANITARY SCIENCES:

Section 5. Management

Сидоренко О.В.

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СЕЛЕКТИВНОЙ РЕГИОНАЛЬНОЙ ПОЛИТИКИ
ГОСУДАРСТВА 7

Станкевич І. В.

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОСВІТНЬОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
ЧЕРЕЗ МОТИВАЦІЮ 10

Section 6. Pedagogy

Білавич Г.В.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ДІТЕЙ
ТА ДОРОСЛИХ У ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ НА ПОЧАТКУ ХХ СТ. 13

Бішевець Н.Г.

МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ДО ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В
ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД НАПРЯМКУ НАВЧАННЯ 17

Гуменюк І.М.

ФОРМУВАННЯ ДОКУМЕНТНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДІВ У КОНТЕКСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ „УКРАЇНСЬКА МОВА
(ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)” 18

Добровольська Л.С., Мироненко Т.П.

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО
КОНТЕКСТУ: ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ФОРМ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ 22

Москалюк Е. В.

ЛІНГВОДИДАКТИЧЕСКАЯ МОДЕЛЬ ОБУЧЕНИЯ АНГЛИЙСКОЙ ПУБЛИЧНОЙ РЕЧИ
БУДУЩИХ ПОЛИТОЛОГОВ 26

Москалюк Н. В.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ – ДОСЛІДНИКА ДО РОБОТИ
В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ 29

Степанюк А.В., Грубінко В.В.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ НА ІНСТИТУЦІЙНОМУ РІВНІ 33

Щиделко А. В.

ОСВІТНІ ЦІННІСНІ ОРІЕНТАЦІЇ МОЛОДІ 39

Ялович А.В.

ВПЛИВ ПРОЦЕСУ ПОЕТАПНОГО ФОРМУВАННЯ РУХОВОГО НАВИКУ НА РІВЕНЬ
ЗАСВОЄННЯ ТЕХНІКИ СТРИБКА У ВИСОТУ СПОСОБОМ „ПЕРЕСТУПАННЯ” 42

Section 7. Psychology

Кобзев Р.А.

ВЛИЯНИЕ УРОВНЯ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ НА ЦЕННОСТНО-
ОРИЕНТИРОВАННЫЕ УСТАНОВКИ ЛИЧНОСТИ 49

Section 8. Physical culture

Блиствів Т.В.

ОСОБЛИВОСТІ РУХОВИХ ПРІОРИТЕТІВ НА ДОЗВІЛЛІ ВИХОВАНЦІВ ЦЕНТРІВ
ДІТЯЧО-ЮНАЦЬКОГО ТУРИЗМУ 53

<i>Сергієнко К.М., Джуха Х. Ш., Писаренко Г. А.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМ ВИХОВАННЯМ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ОСЛАБЛЕНИМ ЗОРОМ	55
<i>Сергієнко К.М., Носова Н.Л., Сергієнко І.Р.</i> АНАЛІЗ СТАВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ПЛАВАННЯ	59
<i>Якимшин Я.В.</i> МЕТОДИ ТА ФОРМИ САМОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	61
Section 9. Philology	
<i>Корягина А. Ю.</i> ФОНОСТИЛИСТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ РЕЧИ СЛУЖАЩИХ ГЕРМАНИИ	64
<i>Тягло Л.В.</i> ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ МІКРОПОЛЕ «КЕРУВАННЯ КОСМІЧНОЮ РАКЕТОЮ»	67
<i>Савюк А.М., Чередніченко О.О.</i> АСПЕКТИ РОЗУМІННЯ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ ТА ЙОГО ІНТЕРПРЕТАЦІЇ НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС»	71
Section 10. Economy	
<i>Гудзенко Н. М.</i> ЕТАПИ ПЛАНУВАННЯ ЗБУТОВОЇ ПОЛІТИКИ	74
<i>Данилина С.А.</i> ГЛОБАЛЬНЫЙ СТРУКТУРНЫЙ КРИЗИС И ЕГО ВЛИЯНИЕ НА УКРАИНУ	77
<i>Koisiurubenko A. N., Iorgachova M.I.</i> AREAS OF PUBLIC POLICY IN SUPPORTING THE FORMATION AND THE USE OF FINANCIAL RESOURCES OF HOUSEHOLDS	80
<i>Лесюк А. С.</i> МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ОЦІНКИ ЙМОВІРНОСТІ НАСТАННЯ БАНКРУТСТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	85
<i>Льщикова Ю.В.</i> НЕМАТЕРИАЛЬНЫЕ АКТИВЫ В ПРОЦЕССЕ КАПИТАЛИЗАЦИИ РЕГИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ	87
<i>Марченко О. С.</i> НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЧЕРЕЗ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	90
<i>Носик О. М.</i> ДЕСТРУКЦІЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ: СУТНІСТЬ, ВИДИ	92
<i>Обозна А. О.</i> АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНСТИТУТУ КОРПОРАТИВНИХ ВЕНЧУРНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ЯК СКЛАДОВОЇ ІННОВАЦІЙНИХ СИСТЕМ МЕЗО- ТА МАКРОРІВНЯ	95
<i>Павлова С.Н.</i> ОЦЕНКА УРОВНЯ ИННОВАЦИОННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ РЕГИОНА	98
<i>Пархоменко Л.А.</i> ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ РИНКУ ОЛІЙНИХ КУЛЬТУР	100
<i>Савіна С.С.</i> ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЙОГО ПРОДУКЦІЇ	102
<i>Sasina L. A., Statycka O. N.</i> OPERATION AND DEVELOPMENT OF PERSONNEL	105
<i>Смолий Л.В.</i> СОЦІАЛЬНЕ ІНВЕСТУВАННЯ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛЮДСЬКОГО	

Література.

1. Анфилатова О. В. Методика непрерывного адаптивного физического воспитания старших дошкольников с нарушением зрения : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. пед. наук спец. 13.00.04 «Теория и методика физического воспитания, спортивной тренировки, оздоровительной и адаптивной физической культуры» / О. В. Анфилатова. – Киров, 2005. – 23 с.
2. Винник Джозеф П. Адаптивное физическое воспитание и спорт / под ред. Джозефа П. Винника ; пер. с англ. И. Андреев. – К. : Олимп. лит., 2010. – 608 с.
3. Дяченко А. А. Корекція порушень постави дітей молодшого шкільного віку з пониженням зором засобами фізичного виховання: дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. виховання і спорту за спеціальністю 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / А. А. Дяченко. – К., 2010. – 190 с.
4. Евсеев С. П. Теория и организация адаптивной физической культуры : учеб. : в 2 т. / под общ. ред. С. П. Евсеева. – М., 2002. – 448 с.
5. Евсеев С. П. Теория и организация адаптивной физической культуры : учеб. : в 2 т. / под общ. ред. С. П. Евсеева. – М., 2007. – 448 с.
6. Евсеев С. П. Адаптивная физическая культура : учеб. пособие. С. П. Евсеев, Л. В. Шапкова. – М. : Сов. спорт, 2000. – 240 с.
7. Еракова Л. А. Дифференцированное физическое воспитание слепых и слабовидящих в условиях специализированного интерната: дис. на соискание учен. степени канд. наук по физ. воспитанию и спорту за спец. 24.00.02 «Физическая культура, физическое воспитание разных групп населения» / Л. А. Еракова. – К., 2005. – 182 с.
8. Ермаков В. П. Основы тифлопедагогика. Развитие, обучение и воспитание детей с нарушением зрения / В. П. Ермаков, Г. А. Якунин. – М., 2000.
9. Чудна Р. В. Адаптивне фізичне виховання дітей з вадами розвитку: навч. метод. посіб. / Р. В. Чудна. – Донецьк: Норд-Пресс, 2011. – 312 с.
10. Шапкова Л. В. Адаптивна фізична культура: методологія та розвиток в сфері вищої професійної освіти: дис. на здобуття наукового ступеня доктора пед. наук: спец. 13.00.08. «Теорія і методика професійної освіти» / Л. В. Шапкова. – СПб. – 2003. – 448 с.
11. Шапкова Л. В. Частные методики адаптивной физической культуры: учебник / под общ. ред. Л. В. Шапковой. – М.: Сов. спорт, 2007. – 608 с.
12. Юрченко О. А. Особливості кінематики ходьби дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором / О. А. Юрченко // Теорія і методика фіз. виховання і спорту. – К, 2012. – № 2. – С. 99–102.

Сергієнко К.М.*доцент,**Національний університет фізичного виховання і спорту України**Кафедра кінезіології**м. Київ, Україна***Носова Н.Л.***доцент,**Національний університет фізичного виховання і спорту України**Кафедра кінезіології**м. Київ, Україна***Сергієнко І.Р.***аспірант,**Східноєвропейський національний університет ім. Лесі Українки**Кафедра фізичного виховання**м. Луцьк, Україна*

АНАЛІЗ СТАВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ПЛАВАННЯ

На сьогодні фахівці повсюдно фіксують обмеження фізичної активності молодших школярів, що загрожуватиме виникненням психосоматичних захворювань. Науковці схильні пояснювати вказану негативну тенденцію перманентно зростаючим розумовим і емоційним навантаженням, шляхи до подолання яких варто шукати у оптимізації рухового режиму, зокрема засобами плавання [1].

Доведено, що плавання здійснює позитивний вплив на дитячий організм: під дією вправ у воді покращується функціонування основних систем організму, гармонізується фізичний розвиток, підвищується розумова та фізична працездатність, а також зростає адаптація до навчальних навантажень [2, 4]. Крім того, плавання є життєво важливою навичкою для дітей молодшого шкільного віку і засобом їх розвитку та загартовування [3, с. 88].

В ході дослідження, з метою встановлення ставлення молодших школярів до плавання, нами було проведено анкетування, у якому прийняли участь 93 учні 2–4 класів Луцької загальноосвітньої школи № 26. Причому серед учасників експерименту було 34 учні 2, 28–3 та 31–4 класів. Зауважимо, що серед респондентів зафіксовано наступний розподіл: у 2 класі навчалось 19 хлопчиків і 15 дівчат, у 3 класі – 12 хлопчиків і 16 дівчат, а у 4 – 21 хлопчиків і 18 дівчат.

Опитування показало, що з ломіж учасників експерименту переважна більшість, на жаль, не вміє плавати (рис. 1).

Так, встановлено, що серед хлопчиків, які навчаються в 2 класі, всього 10,5% (n=2) вміють плавати, 26,3% (n=5) частково вміють, а 63,2% (n=2) зовсім не вміють плавати. Серед учнів 3-го класу спостерігався наступний розподіл: 8,3% (n=1) вміють, 33,3% (n=4) частково вміють та 58,3% (n=7) не вміють плавати. Натомість з поміж хлопчиків 4 року навчання 14,3% (n=3) вміють, 28,6% (n=6) частково вміють і 57,1% (n=12) не вміють плавати взагалі.

Водночас серед дівчат ситуація виглядала ще більш тривожною: серед дівчат 2 класу 73,3% (n=11), 3 класу – 62,5% (n=10), 4 класу – 61,1% (n=11) не можуть триматися на воді.

Як показали результати досліджень, більша частка хлопчиків молодших класів вміє плавати у порівнянні з дівчатами даного шкільного віку.

Для хлопчиків, так і для дівчат характерним є збільшення частки дітей з навичками плавання з класу у клас.

Проте загальні результати опитування виявилися невтішними: понад 50% дітей молодшого шкільного віку не зважають на статтю не вміє плавати.

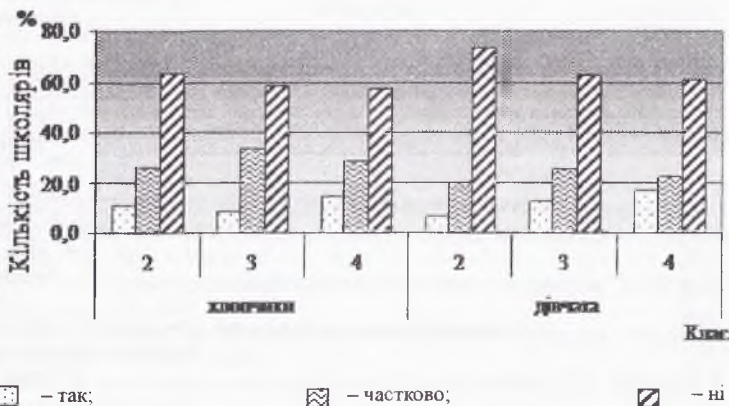

Рис. 1. Розподіл молодших школярів за вмінням плавати в залежності від класу навчання. (n=93):

Відтак актуальним завданням сьогодення являється розвиток та впровадження програми залучення до плавання широкого кола дітей.

Подальший аналіз анкетних даних дозволив встановити, що серед хлопчиків 2 класу 47,4% (n=9) бажають відвідувати басейн у вільний від навчання час. При цьому 58,3% (n=7) та 66,7% (n=14) учнів 3-го і 4-го класів відповідно також відповіли на поставлене питання ствердно. Не зважаючи на помітно меншу частку дівчат, які б воліли займатися плаванням, таких виявилось досить багато, а саме, 40% (n=6) 2-класниць, 43,8% (n=7) 3-класниць та 44,4% (n=8) 4-класниць. Вочевидь, з віком діти усе більше уваги звертають на плавання та віддають належне даному виду активності як життєво необхідній навичці.

Отримані результати прямо вказують на нереалізований попит серед дітей молодшого шкільного віку до занять плаванням, що варто використати науковцям у області фізичного виховання з метою збереження і зміцнення здоров'я підростаючого покоління.

Література:

- Гричик Д. В. Інноваційна спрямованість до навчання з плавання молодших школярів у системі шкільного фізичного виховання / Д. В. Гричик, Ю. Ю. Солонець // Вісник Чернігівського нац. пед. ун-ту. – 2014. – Вип. 118(1). – С. 93-95.
- Дікалова О. О. Вплив занять плаванням на здоров'я молодших школярів / О. О. Дікалова // Науковий часопис Національного пед. ун-ту. – К.: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2014. – Випуск 3К(44)14. – С. 206-208.
- Пілярська І. Оцінка показників фізичного розвитку дітей 6–7-річного віку, які займаються плаванням / Івана Пілярська // Молодіжний науковий вісник Східноєвропейського нац. ун-ту ім. Лесі Українки. – 2013. – Вип. 9. – С. 88-92.
- Хришко І. В. Види програм з традиційними та інноваційними засобами фізичного виховання на фізичний стан молодших школярів. автореф. дис. ... канд. наук з фіз. вих.: 24.00.02 / І. В. Хришко. – К.: НУФВСУ, 2012. – 23 с.

Якимішин Я.В.

*ст. викладач, майстер спорту України,
Косівський інститут прикладного та
декоративного мистецтва ЛНАМ,
м. Косів, Україна*

МЕТОДИ ТА ФОРМИ САМОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Анотація: У даній статті розглянуто методи і форми, що застосовуються при організації самостійних занять для студентів вищих навчальних закладів різного спрямування. Розглянута структура самостійних занять, основні правила тренування, фізичного навантаження та їх характер. Подано методичні рекомендації при складанні комплексів фізичних вправ, що можуть використовуватись для самостійних занять студентів.

Ключові слова: самостійне заняття, фізичні вправи, фізичне навантаження, метод.

Постановка проблеми. Фізична культура сьогодні є одним із визначальних чинників успішного життя світової спільноти, важливим елементом освіти, виховання, охорони здоров'я, міської справи, професійно-прикладної підготовки, соціальної сфери, політики, економіки, мистецтва. Відомо, що найбільш сприятливими для покращення здоров'я й фізичної підготовки студентів є триразові заняття з фізичного виховання на тиждень. Така кількість обумовлена фізіологічними особливостями організму людини. На сьогоднішній день, учбові навантаження більшості ВНЗ не дають змоги при створенні учбових планів відводити таку кількість годин для фізичного навантаження. Дворазові заняття з фізичного виховання в деяких вищих навчальних закладах уважають зайвими, тому в переважній більшості застосовують одноразові заняття на тиждень. Дефіцит рухової активності молодих людей вимагає від викладача пошуку прихованих резервів і способів оптимізації навчального процесу з фізичного виховання. Власне самостійні заняття фізичними вправами є основною формою особистої організації фізичного самовиховання. Вони бувають як групові так і індивідуальні, при цьому зберігаючи ознаки навчальних форм занять. Їх завдання полягає в тому, щоб підтримати працездатність і зміцнити здоров'я студентів. Одночасно вони мають і суттєвий тренувальний ефект, особливо під час розвитку витривалості, м'язової сили, координації та гнучкості, тому розробка методів та форм самостійних занять викладачами фізичного виховання, являється одним із важливих елементів навчального процесу.

Виклад основного матеріалу. Фізичне виховання, фізична культура і спорт – важливий етап підготовки всесторонньо розвиненої особи, основна частина виховного процесу молодого покоління [2]. Проте фізичне виховання студентів не повинне обмежуватися тільки учбовими заняттями за розкладом. Вони повинні включати позачасові форми занять, які включають наступні форми: ранкова гімнастика, вправи протягом навчального дня, самостійні тренувальні заняття. Самостійна робота студентів суттєво доповнює навчальні форми занять і надає процесу фізичного виховання безперервності, підвищуючи ефективність впливу на фізичний розвиток і підготованість студентів [6, с. 62]. Обсяг методичних прийомів у педагогічному арсеналі викладача фізичного виховання значною мірою визначає його професійний рівень та ефективність навчального процесу. Під час проведення практичних занять з фізичного виховання використовують три групи методів: практичні методи, методи використання слова і методи демонстрації. Виходячи з етапу навчання, рівня теоретичної, методичної і фізичної підготовленості студентів, кожен із зазначених методів можна використовувати більшою чи меншою мірою [3].